

मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमांश्च ॥ अस्तु सूर्यः । माधीर्गावो भवन्तु नः ॥ २९ ॥

वनस्पतिरश्चत्यादिर्नोऽस्माकं मधुमान् रसवान्यज्ञसाधनभूतोऽस्तु सूर्यो मधुमा-
संतापराहित्यलक्षणमाधुर्यरसोपेतोऽस्तु गावः यज्ञसाधनभूता रश्मयः नोऽस्माकं
माधीः मधुमत्यो रसवत्यो भवन्तु रसो वै मध्विति [७.५.१.४.] श्रुतेः वातादीनि
रसवत्यस्माकं भोग्यानि भवत्विति सर्वोऽर्थः ॥ २९ ॥

अपां गम्भस्तीद् मा वा सूर्योऽभिताप्सीन्माग्निर्वैश्वानरः ।

अहिन्नपत्राः प्रजा अनुवीक्षस्वानु वा दिव्या वृष्टिः सचताम् ॥ ३० ॥

का° [१७.४.२८.५.१.] अरन्निमात्रेऽपाठां दक्षिणेनावकासूपरिष्ठाच्च पुरुषमभि-
मुखमपां गम्भन्निति तिसृभिः । अपाठादक्षिणदेशे रुस्तमात्रे पद्यालोकद्वयमन्तरा-
ले मुक्ता तृतीये पद्यालोके पूर्वमेव स्थापितास्ववकासु शेवालेषु (५) पुरुषसं-
खमृत्त्रयेण कूर्ममुपदधातीति सूत्रार्थः ॥ स्वराट्पङ्क्तिः दशाक्षरचतुष्पादा तृतीयो
द्वादशाक्षरः कूर्मदेवत्या । कूर्मः प्रजापतिरादित्यो वा । तृतीया द्यावापृथिवीया ।
हे कूर्म अपां जलानां गम्भन् गम्भनि गम्भीरे स्थाने रविमण्डले त्वं सीद् उप-
विश एतद्वापां गम्भिष्ठं यत्रैष एतत्तपतीति [७.५.१.८.] श्रुतेः । तत्रोपविष्टं वा
त्वां सूर्यो माभिताप्सीत् अभितो मा संतापयतु । वैश्वानरः सर्वनरहितोऽग्निश्च मा
संतापयतु । त्वं चात्र स्थितः सन् प्रजा इष्टकावृषा अनुवीक्षस्व निरन्तरं पश्य ।
कीदृशीः प्रजाः अहिन्नपत्राः अहिन्नान्यनवखण्डितानि पत्राणि अवयवा यासां
ताः अखण्डिता इष्टकाः कुर्वित्यर्थः इमा वै सर्वाः प्रजा या इमा इष्टकास्ता अ-
रिष्ठा अनार्ता अनुवीक्षस्वेति [७.५.१.८.] श्रुतेः । किं च दिव्या दिवि भवा वृ-
ष्टिः वा त्वामनु सचतां सेवतामुदकेन नित्यं सिक्तो भवेत्यर्थः ॥ ३० ॥

त्रीत्समुद्रात्समसृपत्स्वर्गानपां पतिर्वृषभ इष्टकानाम् ।

पुरीषं वसानः सुकृतस्य लोके तत्र गह्वरं पूर्वं परेताः ॥ ३१ ॥

का° [१७.५.२.] घट्टयति मध्यमयेति । तिसृणां मध्यमया त्रीत्समुद्रानिति ऋचा
रुस्तस्यमेव कूर्मं कम्पयतीति सूत्रार्थः । कूर्मदेवत्या त्रिष्टुप् । हे कूर्म यो भवान्
त्रीन् समुद्रान् लोकान् समसृपत् सम्यक् प्रातो भवति सृष्ट्वा गतौ पुषादीत्यादि-